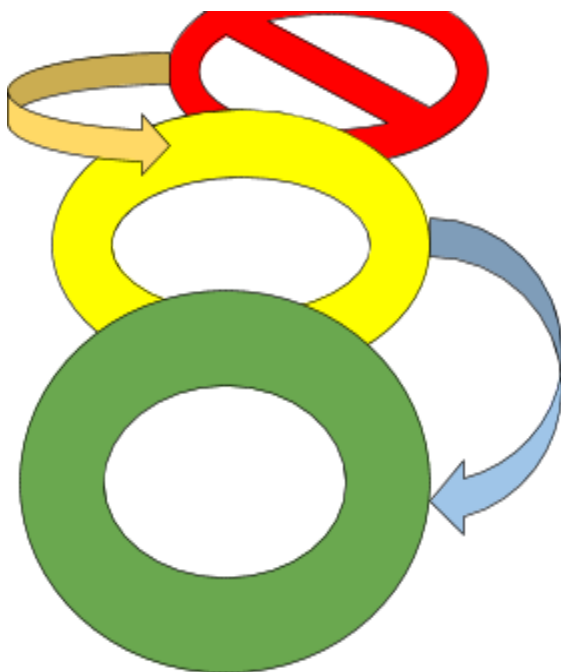

Röda lyktan

stopp !!!

*...and welcome to
the green zone!*

Jaha, då kör vi lite förmiddags filosofi igen inom hästsidan. Ibland blir jag ju så att jag vill förklara lite mer av vad och hur jag tänker.

Jag är diplomerad hästmassör via Axelsons och ja det innebär att jag har gått kursen i hästens skelett och hur musklerna arbetar i rörelse. Jag har ganska bra koll på även leder och ligament. Sedan långt innan det har jag även fascinerats av sk problemhästar.

Varför de betar sig och agerar som de gör? När jag även tidigare jobbade med hästförsäkringar åt Folksam så var jag väldigt fundersam över att medellivslängden på en tävlingshäst var 12 år. Det är ju hemskt, varför håller inte våra hästar bättre och längre.

Många gånger så tror jag att vi arbetar hästar i fel mentala tillstånd, i fel form m.m, Om vi säger att vi delar in hästens mentala tillstånd i tre färger dvs grön, gul och röd.

Grön zon

Där är hästen mottaglig för att lära sig, den arbetar utan motstånd mot bitt, skänkel och har en form som är fri från spänningar som kommer via mental protest, missnöje eller annan smärta i kroppen.

I den gröna zonen kan den där känslan av att jag o hästen verkligen lyssnar och väntar på varandra ske och vi kan kliva in i vår lilla gemensamma bubbla. Här kan jag se att hästens öron spelar, underläppen är avslappnad, hästen suger på bittet, ryggen kommer upp och hästen bär sig själv på ett helt annat sätt. Man kan säga att den är bakhjulsdriven. Lyhörd och samarbetsvillig.

Den gröna zonen skapar inga spänningar i kroppen varken av mental ilska, frustration, smärta av fel form eller annat. Det är i den gröna zonen jag och hästen måste befinna oss i varje samvaro och motionspass.

I hanteringen så det i den gröna zonen som hästen accepterar vad jag vill göra, den kliver in i transporten, den manglar inte över mig eller drar iväg med grimskäften på promenad. Den sparkar inte när jag vill göra något med dennes fötter, den biter inte när

jag vill spänna sadelgjorden. Kort och gott kan man säga att vi har en ömsesidig respekt och tillit för varandra och utan större problem.

Gul zon

Där kan jag med viss övertygelse motionera hästen, den gör det jag vill ganska ok. Här försöker hästen att anpassa sig så gott det går trots en sadel som ev sitter fel, trots att ryttaren rider i lite obalans, trots att den har lite ont i fötterna pga sneda hovar. Tyglar som råkar dra den lite i munnen, som sågar ner den i en form med lågt huvud, dvs kort och gott kan man säga att hästen är i tre delar med en framedel som drar på framåt, visserligen med en aktiv benaktivitet och kanske bra vinklingar i bog o framben men med sänkt rygg som känns skumpig att sitta på vilket gör att ryttaren gärna vill luta sig lite bakåt i traven i tron att de skumpar mindre och till sist en bakdel som inte trampar in längre under sig än till linjen vid flanken. I detta stadie hittar vi skador på ben, låsta bogar, halskotor, tornutskott mm. Här kan vi hitta hästarna som vi hämtar i hagen med hängande öron, de som vi får muta in med godis, dra in i transporten med hjälp av en mathink eller en lina och som tillslut ger upp o kliver in halvt uppgiven.

Hästarna som är lite tom i blicken har spänd underläpp, hårda mungiper, utvecklade muskler i pannan samt grova halsmuskler på framsidan av halsen, över nacken, tunn rygg, lansmärke vid manken, men starka lår o bakben. Ofta förekommer det bullar vid svansrotens två första kotor. Dessa hästar drabbas ofta av förslitningsskador såsom tex kotledsinflammationer. De är mer framhjulsdrivna om vi säger så... Rörelsen har inget "locomotion" så att säga. Som människa så kan självfallet även jag bli skadad. Om jag sitter fel så får jag ont i vrister, knän, ont i ryggen mm. En missnöjd häst kan ju även bita mig, sparka mig, råka trampa på mina tår för den har noll koll på att jag oxå befinner mig där och att den ska ha koll på mitt utrymme.

En del av hästarna har varit i den röda zonen men blivit tvingade att komma in i den gula zonen av typ en "skicklig" ryttare fast det är klart att om de stannat i den röda zonen så har det sålts billigt som problemhästar eller gått på slakt pga istadighet.

Röd zon

Här har vi verkligen protester: Hästen slår mot skänkeln, hackar tänder på bettet, reser sig, bockar, går bakom handen, slår med svansen eller kniper in svansen. Den rusar och försöker springa ifrån arbete, dvs den pullar. I stallet vänder den rumpan

emot och vill vara ifred, skulle den känna sig trängd så kommer den att försvara sig. Den vill helst fly från situationen och är absolut inte tillfreds med att ha dig i sin närhet. Det här är ett psykiskt jättejobbigt tillstånd för hästen - den visar verkligen att det är jobbigt att ha dig på ryggen, vill den få av dig så kommer den att få av dig så att säga. Många gånger så vet den inte vad du vill eller ens varför...

Den har totalt missat den delen av grundträningen. Vid ett sånt här stadie så måste man som ägare eller skötare fråga sig varför blir det så här? I ett sånt här stadie kan man inte lära hästen något annat än att ge sig och stänga av dvs gulorange färg. Den är inte mottaglig för att utbilda sig. I många fall kan man muta in hästen med mat eller godis mm men hästen är inte tillfreds och en häst som har fara, flykt eller försvar som närmaste impuls är FARLIG.

Psykiska spänningar gör att den biter ihop käkarna, den håller andan till och från vilket också påverkar syresättningen till musklerna, när den biter ihop munnen och spänner muskler samt har huvudet högt så den flackar ut ryggen o blir lång i kroppen redo att dra iväg eller så kryper den ihop med hela kroppen, svansen o rumpan som oxå skapar en hög tonus i musklerna och som skapar mindre rörlighet pga att den är i en "defense mode"

Att ständigt gå i försvar skapar också problem med mage och tarm. Problem som kolik, magsår, krubbitning, vävning är ofta tecken på vantrivsel och stress mm.

I det röda stadiet tycker jag synd om hästen även om det är synd om den i det gula också. Men i det röda stadiet så måste man

försöka få ner den till gul zon så snabbt som möjligt och vidare jobba på mot den gröna. Det är inget Quick fix...Det krävs tid och engagemang och mycket tålamod samt "know how"

När olyckorna händer här så är det ofta olycksfall, hästar som slår runt, du som människa som blir attackerad, sparkad, biten eller åker av med buller och bång. Hästen är helt i sin egen zon, den röda som lyser med en röd stopplykta.

Vill du ha hjälp med din häst att förflytta er från den röda eller gula zonen till den gröna komfort zonen så hojta till! Jag tar alltid åt mig problem och ställer upp med en utvärdering, lektioner, kurser och clinics i både "hästkunskap" och anatomi som tex "hästmassage för eget bruk". På facebook hittar ni bland annat mina priser och kontaktuppgifter, Varmt välkommen!